Учора ў Маскве адкрыўся XXII з'езд КПСС

САМЫ ЗВЫЧАЙНЫ ДЗЕНЬ БЫЎ УЧОРА, 17 КАСТРЫЧНІКА. І Ў ТОЙ ЖА ЧАС ГЭТА ТАКІ НЕЗВЫЧАЙНЫ ДЗЕНЬ! ЁН НАЗАЎСЁДЫ ЎВОЙДЗЕ Ў ГІСТОРЫЮ НАШАЙ КРАІНЫ. УЧОРА Ў СЭРЦЫ НАШАЙ РАДЗІМЫ—МАСКВЕ—АДКРЫЎСЯ XXII З'ЕЗД КАМУНІСТЫЧНАЙ ПАРТЫІ САВЕЦКАГА САЮЗА. ЛЕПШЫЯ СЫНЫ І ДОЧКІ НАРОДА, ДЭЛЕГАТЫ ПАРТЫЙНАГА З'ЕЗДА ПРЫМУЦЬ НОВУЮ ПРАГРАМУ, ПРАГРАМУ КАМУНІСТЫЧНАГА БУДАЎНІЦТВА. НАМ, МАЛАДЫМ, БУДАВАЦЬ КАМУНІЗМ, НАМ ЖЫЦЬ ПРЫ КАМУНІЗМЕ. УЖО СЁННЯ МЫ ПАВІННЫ ВЫХОЎВАЦЬ У САБЕ ЯКАСЦІ ЧАЛАВЕКА СВЕТЛАЙ КАМУНІСТЫЧНАЙ БУДУЧЫНІ.

НАША ГАЛОЎНАЯ ЗАДАЧА — У СЛОВАХ ДАРАГОГА ІЛЬІЧА: ВУЧЫЦЦА, ВУЧЫЦЦА І ЯШЧЭ РАЗ ВУЧЫЦЦА; АВАЛОДВАЦЬ НЕВЫЧАРПАЛЬНАЙ СКАРБНІЦАЙ ЧАЛАВЕЧЫХ ВЕДАЎ І РУХАЦЬ УПЕРАД ПЕРАДАВУЮ САВЕЦКУЮ НАВУКУ. У НАШЫХ МАЛАДЫХ РУКАХ—БУДУЧАЕ ЛЮБІМАЙ КРАІНЫ. ГЭТА ДЛЯ НАС ПРЫМУЦЬ ДЭЛЕГАТЫ ВЯЛІКУЮ ПРАГРАМУ КАМУНІЗМА, МЫ БУДЗЕМ ВЫКОНВАЦЬ ЯЕ.

БУДЗЕМ ЖА РЫХТАВАЦЬ СЯБЕ ДА ГЭТАЙ ВЕЛІЧНАЙ І АДКАЗНАЙ СПРАВЫ!

Пралетарыі ўсіх краін, яднайцеся!

Беларускі ўніверсітэт

Орган парткома, рэктарата, мясцкома, камітэта ЛКСМБ і прафкома Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна

№ 29 (460) | Серада, 18 кастрычніка 1961 г. | Цана 1 кап.

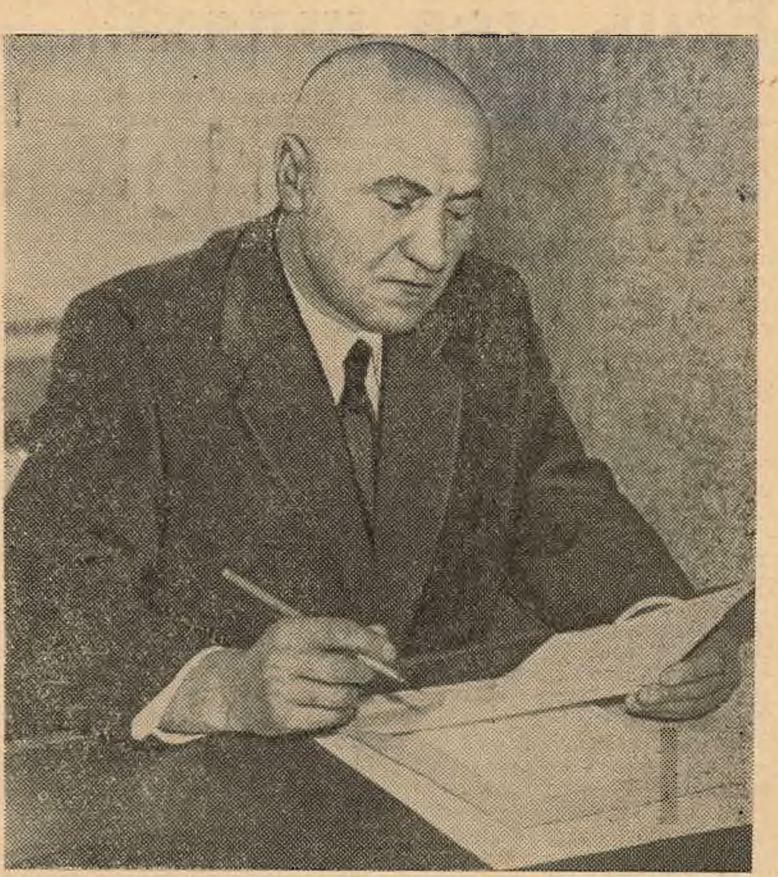

Медалем «За працоўную адзнаку» ўзнагароджан загадчык кафедры беларускай мовы Міхаіл Іванавіч Жыркевіч.

НА ЗДЫМКУ: М. І. Жыркевіч у рэдакцыі газеты «Беларускі універсітэт».
Фота Л. КУЗЬМІЦКАГА.

У камуністаў філалагічнага факультэта

Кандыдацкі стаж—школа выхавання

У новым Статуце Камуністычнай партыі гаворыцца: «Усе асобы, якія ўступаюць у партыю, праходзяць кандыдацкі стаж, неабходны для таго, каб азнаёміцца з Праграмай і Статутам КПСС і падрыхтавацца да ўступлення ў члены партыі. Партыйная арганізацыя павінна дапамагчы кандыдату падрыхтавацца да ўступлення ў члены КПСС і праверыць яго асабістыя якасці.»

Якую ж работу праводзіць у гэтым напрамку партарганізацыя філалагічнага факультэта? Такое пытанне паўстала невыпадкова. Справа ў тым, што на факультэт прымаецца значная колькасць маладых камуністаў і кандыдатаў у члены партыі.

Гэтай рабоце партбюро факультэта ўдзяляе вялікую ўвагу. Па даручэнню бюро старэйшы член партыі М. С. Зярніцкі вельмі сур'ёзна і ўдумліва падыходзіць да справы выхавання маладых камуністаў. Многа працуюць у гэтым напрамку сакратар бюро В. А. Захарава, члены бюро С. А. Лысенка, М. А. Жыдовіч і іншыя выкладчыкі-камуністы.

Значна ўзмацнілася гэтая работа ў дні абмеркавання Праграмы і Статута партыі. Асаблівая ўвага ўдзяляецца пытанням падрыхтоўкі кандыдатаў да паступлення ў члены КПСС. З імі праводзіліся гутаркі, на якіх абмяркоўваліся асноўныя палажэнні Статута, абавязкі і правы членаў партыі, змест работы пярвічных партыйных арганізацый. Праводзіліся індывідуальныя гутаркі з кожным маладым камуністам.

Кожнаму, хто рыхтуецца да паступлення ў партыю, дадзена партыйнае даручэнне. Зроблена гэта, каб праверыць іх асабістыя якасці.

Так, Яўген Сяліцкі, з'яўляючыся кандыдатам у члены КПСС, выконваў абавязкі намесніка старшыні студсавета. Ён добра зарэкамендаваў сябе на гэтай рабоце і пасля ўступлення ў члены партыі абраны ў партыйнае бюро факультэта.

Вялікую прынцыповасць праявіў Адам Капусцін, калі працаваў у мінулым годзе ў складзе студсавета і рэдкалегіі сатырычнай газеты «Пражэктар». У гэтым годзе камуніст абраны старшынёй студсавета.

Нядрэнна справіўся з абавязкамі рэдактара газеты «Джала» Іван Сачанка.

Выдатна зарэкамендавалі сябе маладыя камуністы і на сельскагаспадарчых работах у калгасе.

Зараз бюро намячае правядзенне раду гутарак аб Статуце партыі. Папярэдні вопыт дасць магчымасць зрабіць іх яшчэ больш мэтанакіраванымі і карыснымі.

А. СЦЯПАНАЎ.

Шчырая размова

З ПАРТЫЙНАГА СХОДУ ФАКУЛЬТЭТА

Наступіў кастрычнік — веснік глыбокай восені. У гэтым годзе ён, асабліва прыкметны і непаўторны, пераможна крочыць па краіне. А ўчора, 17 кастрычніка адкрыўся гістарычны XXII з'езд Камуністычнай партыі. Увесь народ жыве ў гэтыя дні хвалюючым пачуццём нечага новага, радаснага. На з'ездзе будуць разгледжаны важнейшыя пытанні сучаснасці, прыняты новыя Праграма і Статут Камуністычнай партыі Савецкага Саюза, якія папярэдне былі шырока абмеркаваны ўсім савецкім народам і адобраны.

Напярэдадні XXII з'езда КПСС адбыўся чарговы з'езд Камуністычнай партыі Беларусі.

Вынікам работы XXV з'езда КПБ быў прысвечаны партыйны сход філалагічнага факультэта, які адбыўся 12 кастрычніка. З дакладам «Задачы партыйнай арганізацыі філфака ў сучасны момант і вынікі XXV з'езда КПБ» выступіў дэлегат з'езда прафесар В. І. Сцяпанаў.

Дакладчык падрабязна расказаў аб выніках з'езда, аб поспехах працаўнікоў рэспублікі ў трэцім годзе сямігодкі, аб тых грандыёзных задачах, якія стаяць цяпер перад нашым народам.

Цікавым было выступленне камуніста А. Я. Бірала. Будаўніцтва матэрыяльна-тэхнічнай базы камунізма ў нашай краіне ставіць і перад намі, педагогамі, вялікія і адказныя задачы. Наша мэта — выхаваць людзей камуністычнага грамадства, высокаадукаваных, сумленных. Неабходна, каб кожная гадзіна заняткаў, кожная лекцыя прыносілі карысць. А. Я. Бірала звяртае ўвагу камуністаў на неабходнасць падняцця ўзроўню студэнцкай навуковай работы.

Сакратар партбюро філфака гав. Захарава спыняецца на рабоце партыйных груп на курсах, прапаноўвае лепш вывучаць і індывідуальна падыходзіць да выхавання кожнага студэнта.

Дэкан філфака прафесар Ларчанка прысвяціў сваё выступленне барацьбе з парушальнікамі вучэбнай дысцыпліны.

Дацэнт Д. Я. Фактаровіч заначыў, што ў святле новага праекта Праграмы КПСС трэба перагледзець планы вучэбнай работы. Большую ўвагу трэба звярнуць завочнай і вячэрняй адукацыі. Часцей неабходны гарачыя літаратурныя дыспуты, творчыя гутаркі. Яны павінны насіць не асветніцкі характар, а глыбока ідэйны, выхаваўчы.

Сакратар парткома універсітэта Р. В. Булацкі заклікаў камуністаў змагацца за камуністычныя формы адносін, паводзін у быту. У кожным інтэрнаце трэба падтрымліваць сацыялістычнае спаборніцтва за пакоі камуністычнага быту.

Адкрыты партыйны сход вылiўся ў шчырую размову аб выхаванні педагогаў і журналістаў. Ён прайшоў пад знакам тых велічных задач і ідэй, якія ставіць перад савецкім народам толькі што адкрыўшыйся XXII з'езд КПСС.

В. КАВАЛЬКОЎ.

УНІВЕРСІТЭЦКАЯ ХРОНІКА

12 кастрычніка 1961 года Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР В. І. Казлоў уручыў ордэны і медалі СССР групе вучоных БДУ, узнагароджаных за вялікія заслугі ў падрыхтоўцы спецыялістаў і развіцці навукі.

*** (Наш кар.) 12 кастрычніка ў 58-ай аўдыторыі біякорпуса адбыўся мнагалюдны партыйны сход, на якім камуністы адкрыта абмеркавалі надзённыя задачы партыйных арганізацый біялагічнага, геаграфічнага, матэматычнага, хімічнага, фізічнага факультэтаў пасля XXV з'езда Камуністычнай партыі Беларусі.**

На сходзе, выступіў дэлегат XXV з'езда КПБ, рэктар універсітэта А. Н. Сеўчанка.

Добра папрацавалі студэнты філалагічнага і геаграфічнага факультэтаў на суботніку, арганізаваным у гонар XXII з'езда КПСС. У скверы па Чырвонаармейскай вуліцы яны выкапалі шмат ямак для пасадкі маладых дрэўцаў. Асабліва добра працавалі М. Жук, А. Кукевіч, У. Верамейчык і іншыя.

Вучоба і грамадская работа?
ІХ МОЖНА СУМЯСЦІЦЬ!

Зараз ва універсітэце праходзяць справаздачна-выбарчыя сходы, якія маюць вялікае значэнне ў жыцці нашага універсітэта, нашай камсамольскай арганізацыі. Камсамольцы вылучаюць камсоргамі, членамі камітэта, камсамольскіх бюро лепшых таварышаў, ініцыятыўных і перадавых студэнтаў.

Грамадская праца, грамадская нагрузка — гэтыя словы блізкія і зразумелыя ўсім. Мы не здзіўляемся ў апошні час, калі чуем: «грамадскі інструктар па спорту», «грамадскі кантралёр», «грамадскі інспектар»... Велічныя словы праекта Праграмы Камуністычнай партыі гавораць аб тым, што кожны савецкі чалавек павінен прымаць самы актыўны ўдзел у пабудове камуністычнага грамадства. Кожны студэнт, кожны камсамолец павінен таксама як мага больш і паўней развіваць свае здольнасці і ініцыятыву, актыўна ўдзельнічаць у жыцці сваіх факультэтаў, у камсамольскай рабоце.

Грамадская нагрузка ні ў якім разе не ўплывае на вучобу студэнтаў, яшчэ больш пашырае кругагляд, дае практычныя навыкі.

Ва універсітэце цяжка знайсці студэнта, які б не выконваў тую ці іншую грамадскую работу. Камсамольскія актывісты, прафсаюзныя работнікі, спартсмены-арганізатары, члены рэдкалегій, удзельнікі самадзейнасці — такія грамадскія даручэнні нясуць камсамольцы. І нясуць іх паспяхова. Сярод камсамольскіх актывістаў ёсць нямала студэнтаў, якія і ў вучобе з'яўляюцца прыкладам для астатніх. Так, студэнтка 3 курса хімічнага факультэта Гвідона Шаўчэнка актыўна ўдзельнічае ў арганізацыі мастацкай самадзейнасці, з'яўляецца членам курсавога бюро, нядрэнная спартсменка. І вучыцца яна выдатна.

На «выдатна» здала ўсе экзамены студэнтка 5 курса юрыдычнага факультэта Вера Палуніна. Вучобу яна ўмела спалучае з грамадскай працай. У тым, што факультэцкая насценгазета змястоўная і цікавая, нямала яе заслугі. Любіць Вера і спорт, а таму займаецца ў лыжнай секцыі.

Пяць год займаўся ва універсітэце Валерый Пракошын. На працягу гэтага часу ён не толькі добра вучыўся, але і быў нястомным членам бюро камітэта камсамола, нават на 5 курсе. Цяпер Валерый займаецца ў аспірантуры.

Ларысе Конюшка, напрыклад, па душы прыйшлася работа ў інтэрнацыянальным клубе, дзе яна старшынёю. Працуючы на працягу двух год, яна цікава паставіла работу ў клубе, абагаціла яе.

Многа добрых слоў можна было б сказаць і аб студэнтцы 5 курса хімічнага факультэта Жане Булойчык, студэнтцы 5 курса матфака Святлане Рудзяк, пяцікурсніку юрыдычнага факультэта Сашы Валевічу, члену камсамольскага бюро геафака Пятру Рагачу, студэнтцы геаграфічнага факультэта Тамары Ласько, студэнту хімфака Івану Ласкову і аб многіх іншых.

Характэрная рыса: усе ўпамянутыя актывісты добра вучацца. Прычым пералік такіх камсамольцаў можна б было прадоўжыць. Шмат юначага запалу, жадання працаваць па-сапраўднаму, нястомнай энергіі ёсць у нашых лепшых камсамольскіх работнікаў. З іх павінны браць прыклад усе камсамольцы.

Наперадзе толькі што пачаты новы навучальны год. Шмат грамадскай працы, маладзёжных спраў чакае нас уперадзе.

Актыўней уключайцеся, таварышы, у жыццё нашага калектыву. Цікавых і карысных спраў хопіць усім.

Ніна ПЕСЕНКА,
член бюро камітэта камсамола.

УВАГА!

У нядзелю, 15 кастрычніка, адбыўся агульнаўніверсітэцкі крос, прысвечаны XXII з'[illegible] КПСС.

Аб яго выніках чы[illegible] ў наступным нумары газеты.

ПАГАВОРЫМ АБ САМАДЗЕЙНАСЦІ

Ёсць два шляхі...

Па пятніцах або аўторках вы можаце пачуць гукі эстраднага аркестра, калі зойдзеце вечарам у біякорпус. Музыка даносіцца з клуба.

Гэта праводзіць сваю чарговую рэпетыцыю эстрадны аркестр матэматычнага факультэта.

Арганізаваны ён не так даўно і знаходзіцца, так сказаць, у фазе свайго станаўлення.

У клубе — адзінкі слухачоў. Сярод іх адказны за культмасавы сектар камсамольскага бюро факультэта Дзмітрый Пазняк. Так, знаходзіцца ён там, дзе трэба. І справу сваю ведае, відаць, нядрэнна. Дзмітрый дзеліцца сваімі ўражаннямі:

— У мінулым годзе наш факультэт заняў другое месца на аглядзе самадзейнасці універсітэта. Гэта вялікі крок уперад у параўнанні з ранейшым. Цяпер мы не пляцемся ў хвасце.

Да дзяўчыны, што сядзела ў зале, падыйшоў стараста гуртка М. Куліч:

— Пойдзем спяём, Люба...

Дзяўчына ўстала і накіравалася да авансцэны. У суправаджэнні аркестра яна выканала песню «Купіце фіялкі». Голас у Любы Анфінагенавай мяккі, пявучы. Але нехапае эстраднай смеласці. Смеласць прыдзе. А цяпер, я упэўнен, студэнты з прыхільнасцю аднясуцца да выступлення першакурсніцы.

У перапынку аркестранты загаварылі аб другім:

— На днях — вечар адпачынку. А дзе мы возьмем ударнік?

—Пазычым у гісторыкаў.

Як выявілася, аркестр стаіць перад значнымі арганізацыйнымі цяжкасцямі. Энтузіясты, напрыклад, з ахвотай ідуць у аркестр. А інструментаў нехапае. Ударніка, флейты, трубы... А пазычаць жа ўвесь час не будзеш. Бо гісторыкі могуць і не даць. Аркестру патрэбна дапамога.

Чацвёртакурснік Д. Пазняк расказаў аб планах:

— Самадзейнасць наша на ўздыме. Ёсць шэсць мастацкіх калектываў. Усё гэта дае магчымасць падрыхтаваць вялікую і разнастайную праграму да святкавання 40-годдзя універсітэта, Кастрычніцкіх свят. І да XXII з'езда партыі гурткі мастацкай самадзейнасці не з пустымі рукамі прыйшлі.

Эстрадны аркестр уваходзіць у агітбрыгаду. Хутка яна пабывае ў падшэфных калгасах, на іншых факультэтах. У рэпертуары— розныя танцы, песні.

У эстрадным аркестры матфака — першакурснікі і другакурснікі. Так, на акардэоне іграе Ігар Барташэвіч, на саксафоне Пётр Кушнер, на піяніна — студэнтка Эла Чунь, спявае Люба Анфінагенава. Усе яны з першага курса. Тут жа ўдзельнічаюць другакурснікі М. Куліч і С. Французаў. Культмасавы сектар камсамольскага бюро ў сваей рабоце робіць стаўку на студэнтаў малодшых курсаў — і гэта правільна. Бо ім не адзін год яшчэ вучыцца.

У аркестры добрая дысцыпліна. Удзельнікі любяць аркестр і пякуцца аб ім. А камсамольскім органам факультэта трэба зрабіць усё, каб дапамагчы ўдзельнікам самадзейнасці ў іх цяжкасцях. Паралельна паўстае пытанне аб выхаванні самадзейных артыстаў. Што ж датычыцца эстраднага аркестра, то ў яго ёсць два шляхі. Трэба, каб ён пайшоў не па шляху халтуршчыкаў, а па сумленнаму студэнцкаму шляху. Іграць трэба не за «капейку», а тады, калі жадаюць адпачыць іх жа таварышы, такія ж студэнты.

Вось таму і паўстае пытанне аб выхаванні. Тут павінна паклапаціцца камсамольскае бюро, у прыватнасці, культмасавы сектар, дзе адказным Дзіма Пазняк.

Радзіслаў ЗАЛЕСКІ.

У КАРПАТАХ—КРАЮ ПРЫГАЖОСЦІ

Па старонках насценных газет

12 жніўня 1961 года. Закончаны апошнія зборы. І вось мы ў вагоне. Сем чалавек, якія амаль год марылі аб паездцы ў Карпаты... За акном мільгаюць цудоўныя пейзажы роднай Беларусі.

Раніцой наступнага дня малюнак змяніўся. Украіна. Мы любуемся яе прыгажосцю.

Львоў — першы пункт нашага назначэння. Старажытны прыгожы горад. Вуліцы ў зеляніне, шмат паркаў, незвычайная чысціня, і галоўнае—зусім непадобныя адзін на другі дамы, кожны з якіх— гісторыя. Многа цудоўных помнікаў мастацтва, упрыгожаных фрэскамі, мазаікай.

У гэтым годзе украінскія сябры адзначаюць 150-годдзе Львоўскага універсітэта, які носіць імя Івана Франко. Мы наведалі магілу гэтага пісьменніка-публіцыста, вялікага сына ўкраінскага народа.

Мы наведалі таксама музей украінскага мастацтва. Шмат цікавага ўбачылі на электралямпавым заводзе.

Па-сапраўднаму паверылі мы, што знаходзімся ля сваёй мэты, калі прыехалі ў маленькі гарадок Есіне—радзіму народнага героя Закарпацця Алексы Барсанюка, закатаванага фашыстамі ў засценках Будапешта.

Мы не маглі пайсці далей па маршруту, таму што было дрэннае надвор'е, і два дні правялі ля падножжа гары Гаверлы—вышэйшай на Украіне. 18 жніўня узышлі на вяршыню. Удалося ўбачыць рэдкую з'яву — снег і завіруху.

Раніцой наступнага дня накіраваліся ў горад Рахаў. Гэта быў, бадай, самы цяжкі, самы цікавы ўчастак нашага шляху. Букавыя лясы змяняліся дубовымі, калі-нікалі мільгалі бярозкі, ёлачкі, а побач несла свае воды Белая Ціса.

У Рахаве мы наведалі картонную фабрыку, мінеральныя крыніцы. Затым накіраваліся ў Дзелавое, дзе падняўшыся высока на гару, назіралі за распрацоўкамі мармуру. Яны вядуцца кругласутачна. Зімой дарога наверх небяспечная, і работы спыняюцца.

Далей наш шлях праходзіў па беразе Цісы. Рака з'яўляецца дзяржаўнай мяжой. Тут СССР граніччыць з Румыніяй, Венгрыяй, Чэхаславакіяй.

У Салагівіне нам удалося дабіцца дазволу на спуск у шахты, дзе здабываецца соль. У сапраўдных шахцёрскіх касках, з лямпачкамі ў руках, хадзілі мы па падземнаму царству на глыбіні 217 метраў. Крышталі солі прыгожа іскрацца, пераліваюцца.

Дарогі, абсаджаныя фруктовымі дрэвамі, прывялі нас у горад Хуст. Тут мы агледзелі руіны старажытнага Хустаўскага замка. Азнаёміліся з цікавым працэсам вырабу мужчынскіх і жаночых капялюшаў. Тутэйшая фабрыка з'яўляецца адной з буйнейшых у Саюзе.

Ужгарад — наступны пункт нашага падарожжа. Гэта цэнтр Закарпацця. Горад спадабаўся нам з першага погляду. У цэнтры яго, на беразе ракі Уж, стаіць цудоўны будынак Ужгарадскага універсітэта. Мы агледзелі Ужгарадскі замак і краязнаўчы музей, які размешчан у яго залах.

Вось і закончана наша васемнаццацідзённае падарожжа. Пройдзены дзесяткі кіламетраў, мы пабывалі ў многіх гарадах і мястэчках Закарпацця, азнаёміліся з цудоўнай прыродай гэтага краю, яго прамысловасцю, сельскай гаспадаркай. Мы зноў у родным Мінску. Надоўга захаваем мы ўспаміны аб Карпатах.

Л. ГУДЗЬ.

(Насценгазета «Географ»).

Піянер даследвання АРКТЫКІ

Споўнілася сто год з дня нараджэння вялікага нарвежскага вучонага, вядомага арктычнага падарожніка Фрыцьёфа Нансена. Нансен з'яўляецца адным з заснавальнікаў сучаснай акіянаграфіі, яго талент праявіўся ў біялогіі, геалогіі, кліматалогіі. Ён першым у свеце пралажыў шляхі праз Грэнландыю і Цэнтральную частку Паўночнага Ледавітага акіяна. Прапанаваўшы новы метад даследвання Палярнага басейна з дапамогай дрэйфуючага карабля, сам дзейсніў гэта на караблі «Фрам».

Нансен быў добрым мастаком слова. Яго кнігі чытаюцца, як захапляючыя мастацкія творы. Яны выхоўваюць любоў да прыроды, людзей, клічуць на подзвіг.

Вялікі гуманіст пачатку XX стагоддзя, Нансен абгукаўся на ўсе падзеі таго часу. Калі ў Паволжжы ўспыхнуў голад, ён з трыбуны Лігі Нацый прапанаваў выратаваць мільёны галадаючых сялян.

Ф. Нансен заўсёды быў сябрам нашай краіны. У кнізе «Расія і мір» ён пісаў:

— Гэта будзе Расія, якая ў не вельмі далёкім будучым прынясе Еўропе не толькі матэрыяльнае выратаванне, але і духоўнае абнаўленне.

У 1923 годзе наш урад узнагародзіў Ф. Нансена граматай. Словы М. І. Калініна высока ацэньваюць яго дзейнасць:

IX Усерасійскі з'езд Саветаў, пазнаёміўшыся з вашымі высакароднымі намаганнямі выратаваць гінучых сялян Паволжжа, выражае вам глыбокае прызнанне ад імя мільёнаў працоўных РСФСР.

Разам з усёй краінай слаўную дату адзначае і наш універсітэт. У біялагічным корпусе разгорнута фотавыстаўка, якую падрыхтаваў геаграфічны факультэт. Побач — стэнд, дзе выстаўлены кнігі Ф. Нансена і другіх аўтараў аб ім. Абедзве выстаўкі яскрава расказваюць аб жыцці і дзейнасці слаўнага сына нарвежскага народа.

Г. ПРАВАЛОВІЧ.

Наш фотакарэспандэнт Леанід Кузьміцкі пабываў на чарговай рэпетыцыі агульнаўніверсітэцкага аркестра народных інструментаў. За здымку вы бачыце адзін з момантаў рэпетыцыі.

Наш Інтэрнацыянальны

Калі б нас зараз спыталі, што асабліва характэрна для нашай моладзі, то кожны сказаў бы: імкненне да ведаў, гатоўнасць падзяліцца сваімі радасцямі і сумненнямі.

Гэтым, відаць, і тлумачыцца жаданне юнакоў і дзяўчат розных краін лепш ведаць адзін аднаго. Да нас ідуць пісьмы з Індыі і Англіі, Японіі і ЗША, Балгарыі, Італіі і многіх іншых краін. Нярэдка тыя, хто піша — нашы равеснікі. Гэта румыны і англічане, навучэнцы гімназій з Аўстрыі, служачыя народнай паліцыі ГДР, навуковыя супрацоўнікі з Бамбея і рабочыя меліярацыйнай станцыі з Балгарыі.

Усе пісьмы, якія прыйшлі толькі да нас, цяжка пералічыць. Пішуць на сваіх родных мовах і на рускай (з памылкамі ці без іх), але заўсёды са шчырым жаданнем больш ведаць аб савецкай моладзі. Мы ва ўяўленні нашых замежных аднагодкаў — часцінка вялікага Савецкага Саюза, першаадкрывальніка Сусвету, краіны сапраўдных цудаў у прамысловасці і сельскай гаспадарцы.

Становішча савецкага студэнта і пачэснае, і адказнае. Зразумела, што мы не п[illegible]вінны пакідаць без увагі ні[illegible] пісьма, прысланага нам. [illegible] нас уяўляюць аб нашей краіне! З другога боку нам зусім не абыякава тое, чым жывуць нашы сучаснікі за рубяжом. Мы чытаем замежныя кнігі, глядзім фільмы. Але па-мойму, куды цікавей сустрэцца з юнаком ці дзяўчынай, якія прыехалі ў нашу краіну, пагутарыць з імі нават пры дапамозе пальцаў.

Усё гэта і было штуршком для стварэння Інтэрнацыянальнага клуба. Стаць членам клуба можа кожны студэнт універсітэта, калі ён цікавіцца жыццём за рубяжом. Наш клуб дапамагае больш пазнасць аб паэзіі, музыцы, жыцці студэнцтва, барацьбе за мір у розных краінах. Мы вядзем асабістую і клубную перапіску, наладжваем вечары, праводзім сустрэчы з турыстамі і замежнымі дэлегацыямі.

У мінулым годзе у супрацоўніцтве з маладзёжнай рэдакцыяй Беларускага радыё мы правялі чатыры вечары. Тут мы пазнаёміліся з балгарскімі, польскімі, мангольскімі, карэйскімі, в'етнамскімі студэнтамі. Заўсёды мы сустракалі паязды дружбы.

Пасяджэнні клуба праходзяць кожную пятніцу ў дзевяць гадзін вечара ў пакоі камітэта камсамола. Хацелася б, каб у клуб прыходзіла больш студэнтаў малодшых курсаў.

Новы вучэбны год абяцае быць для нас вельмі цікавым. Усё залежыць ад нашага энтузіязму, ад ініцыятывы і выдумкі. І ўжо зусім недалёкі той час, калі мы зноў сабярэмся на вечары і зноў нашым дэвізам будзе:

Дружба — гэта сцяг моладзі!

Л. СІЛКІНА.

КРОС ПЕРШАКУРСНІКАЎ

фінішыруе Ліда Касмінка (філфак)

На дыстанцыі кросу—матэматыкі.

Мнагалюдна было ў нядзелю, 8 кастрычніка, у парку імя Чэлюскінцаў. Студэнты першых курсаў універсітэта сабраліся сюды, каб памерацца сіламі і выявіць, хто з іх мацнейшы ў кросе на 800 і 1500 метраў. Самымі масавымі былі забегі студэнтаў гістарычнага факультэта. Яны занялі першае месца. За імі ідзе каманда філфака, затым—біяфака, геафака і матфака.

Рэдактар М. ЦІКОЦКІ.

Наш адрас:
Мінск, Універсітэцкі гарадок, біякорпус, 31. Тэлефон 2-07-19.
Друкарня выдавецтва МВСС і ПА БССР.
АТ 06668 *Зак. 2100.*